

Predlozi za Evropsku prijestonici kulture 2021. razmatrani juče u Bukureštu

PODGORICA - Herceg Novi ušao je juče u drugi krug takmičenja za titulu Evropske prijestonice kulture 2021. godine. Pored crnogorskog grada, u drugi krug ušao je i Novi Sad kao predstavnik Srbije.

Preporuku je dao panel nezavisnih stručnjaka koji su na jučerašnjem sastanku u Bukureštu ocjenjivali prijave ova dva grada.

- Ulazak u drugi krug za ovu titulu može rezultirati značajnim kulturnim, ekonomskim i društvenim koristima za ove gradove, ukoliko je njihova prijava dio dugoročne strategije razvoja kulture - saopšteeno je iz Delegacije EU u Crnoj Gori.

Nakon što preporuku panela potvrdi Evropska komisija, Herceg Novi i Novi Sad imaju rok do sljedeće jeseni da kompletiraju prijave.

- Panel će se potom ponovo sastati u Briselu, najvjerovalnije u oktobru 2016. godine, kako bi dao preporuku za jedan grad koji će postati Evropska prijestonica kulture za 2021.

Herceg Novi ušao u drugi krug i nadmeće se sa Novim Sadom

godinu. Komisija će zatim formalno nominovati taj grad - navodi se u saopštenju.

Po još jedan grad iz Rumunije i Grčke 2021. godine nosiće ovu titulu. Četiri grada iz Rumunije su u konkurenциji - Baia Mare, Bukurešt, Kluj i Temišvar. Selekcija za Grčku biće obavljena u februaru.

Nakon Monsa u Belgiji i Plzeňa u Češkoj ove godine, naredne će titulu Evropske prijestonice kulture nositi Vroclav u Poljskoj i Donostia San Sebastijan u Španiji, zatim Arhus u Danskoj i Pafos na Kipru 2017. godine, a Leuwarden u Holandiji i Valeta na Malti 2018. godine. Matera iz Italije i Plovdiv iz Bugarske biće prijestonice kulture 2019. godine. Irska i Hrvatska biće zemlje iz kojih će po jedan grad nositi ovu titulu 2020. godine.

R.M.

RIJEČ VIŠE: Koncert Crnogorskog simfonijskog orkestra u CNP-u

Okrepljujuće interpretacije Rosinija, Martinua i Šumana

Na koncertu održanom preksinoć u CNP-u, Crnogorski simfonijski orkestar i maestro Grigorij Krasko nastavili su seriju izuzetno uspješnih nastupa na kojima su premijerno izveli još tri djela.

Repertoar je ovog puta proširen Rosinijevom uvertirom iz opere „Svilene ljestvice“, „Koncertom za violinu, flautu i orkestar“, H 252 Bohuslava Martinua i Šumanovom „Rajnskom simfonijom“. Da redove našeg ansambla čine i odlični solisti, potvrđde su i interpretacije flautistkinje Marije Đurđević-Ilić (prve flaute) i Marka Radonića (koncertmajstora), koji su zajedno sa orkestrom tumačili Martinuov koncert.

Rosini

Opera „Svilene ljestvice“ napisana je po narudžbini venecijanskog teatra „San Moizé“ i premijerno je izvedena 1812. Djelo predstavlja reprezentativan primjer u to vrijeme popularnog žanra operske farse, u kojem je bilo bitnije pokazati talenat za glumu (prevashodno komediju) od samog pjevačkog umijeća. Ipak, ova opera jednočinjena danas se rijetko izvodi, dok je uvertira zbog svoje prijemčivosti standardni dio orkestarskih repertoara.

Maestro Krasko i crnogorski simfoničari, su kroz jasan uvid u stil, s lakoćom su anticipirali romantični uzlet i ishodišno posnuće zaljubljenog para. Od lirske profilisanog sola oboje i živog duga klarineta i fluite, preko teatralnog nastupa gudača, izvođenje se postepeno pretvara u hiperaktivnu zvučnu komediju. CSO je demonstrirao zadivljujuću fluidnost i odličan humor koji smo prvi put, na ovako direktni i eksplicitan način, imali priliku da slušamo

Izvodeći Rosinijevu uvertiru iz opere „Svilene ljestvice“, Crnogorski simfonijski orkestar demonstrirao je zadivljujuću fluidnost i odličan humor koji smo prvi put, na ovako direktni i eksplicitan način, imali priliku da slušamo

smo prvi put, na ovako direktni i eksplicitan način, imali priliku da slušamo.

Martinu

Uslijedio je „Koncert za violinu, flautu i orkestar“, H 252 češkog kompozitora Bohuslava Martinua. Djelo je nastalo

1936. u samo 10 dana i ima standardnu formalnu konцепciju. Osim zanimljive kombinacije solo instrumenata, autor ansamblu pridodaje i dionicu klavira, koja igra značajnu ulogu u obogaćivanju orkestarske boje. Marija Đurđević-Ilić, docent-

kinja na Mužičkoj akademiji, u proteklim sezonomama profilisala se kao pouzdana članica našeg ansambla. S druge strane, solističko, kamerno i orkestarsko iskustvo već je bilo uočljivo u radu koncertmajstora Marka Radonića, koji se u prethodnim mjesecima po-

kazao kao stabilan i siguran oslonac svojim kolegama u orkestru.

U interpretaciji Martinuovog koncerta, flautistkinja je po-djednako uvjerljivo iznosila i snagu kulminacionih tačaka i lirske obojene segmente, dok je violinista u svom solističkim nastupima demonstrirao pravu fleksibilnost tona, koja se vješto kretala od prozračnosti do potrebne gustine i intenziteta u zvuku. Usaglašen i m i s t o v r e m e n i m i naizmjeničnim fraziranjima i kontrapunktiranjem, solisti su smisleno, tehnički čisto i ekspresivno predstavili ose-

bujan sadržaj koncerta. Odabir i izmjene tempa, maestro Krasko je jako dobro kontrolisao u sva tri stava. Artikulacijski čisto, dinamički izražajno, uz nerijetke momente „filmske“ boje, orkestar je iznio jako pribranu i fokusiranu pratnju, što je uz propulzivnu energiju solista rezultiralo čvrtoćom i konzistentnošću interpretacije.

Šuman

U drugom dijelu koncertne večeri izvedena je petostavačna „Treća simfonija“ u Es-duru, op.97. iz 1850. Inspiraciju za ovo djelo Robert Šuman pronašao je u prizorima rajske oblasti. Ipak, iako nije programski zamišljeno, ostvarenje spada u red najljepših njemačkih muzičkih pejzaža. Izvođenje djela CSO je započeo u herojskom duhu, promišljenim isticanjem instrumentalnih tekstura u kojima se ritmičko-metrička složenost dosta spremno sprovodila. U unutrašnjim stavovima izvedba je tekla oslobođena od romantičarske patnje ili tjeskobe. Transparentan folklorni sadržaj drugog stava u tumačenju je odisao rustičnom atmosferom, na koju su se nadovezali brilljantno zvučno osvijetljeni prizori (treći stav). Korpus limenih duvača u nastavku je uspijevalo da dosta slikovito prenese ceremonijalni duh proslave u Kelnskoj katedrali (četvrti), a izvođenje je okončano u optimističnom raspoloženju (peti). U interpretaciji Šumanove simfonije, naš orkestar i maestro Krasko su, osim zvučne deskripcije, uspijevali da donaknu i uvuku publiku u meditativnu dimenziju djela koje je zvučalo svježe i okrepljuće.

Vanja VUKČEVIĆ